

Žite posolstvo dnes a podávajte ho ďalej.

Dr. Michal Rozeluk, 15. marca 2002.

The Workers of Our Lady Canada

Mnohokrát predtým sa už veľa povedalo ohľadom posolstiev z Garabandálu, a ohľadom ich obsahu už ani niet čo viac povedať. Udiali sa pred 40 rokmi a teraz len čakáme. ALE - ak tie posolstvá nebudeme opakovať a pripomínať si všetky tie úžasné a neustále prísľuby, ktoré naša Matka, Panna Mária, učinila a dodržiava, ľahko ich zabúdame a stávame sa vlažnými. Hovoríme to, čo mnohí hovoria o zázračných uzdraveniach vo Svätom Písme: „Ach, to urobil Ježiš pred tisícmi rokmi a na tom niet nič nové.“ ALE - posolstvo Garabandálu a Jej prísľuby sú dnes práve tak živé a aktuálne ako boli vtedy. A Ježiš uzdravuje tým istým milostivým spôsobom ako to robil vtedy. Problém sa začína a končí s nami. Prečo?

Keďže mnohí z vás čítali a počuli o mnohých [uzdraveniach](#) v Garabandále v roku 1994, nechcem tú udalosť teraz znovu opakovať (môžete ju čítať na: <http://www.ourlady.ca>, pod názvom nedávne milosti), ale od roku 1994 náš (môj rodinný) život sa dramaticky a nepredstaviteľne zmenil. My, moja manželka a ja, sme pri každej možnej príležitosti ďakovali Bohu a našej nebeskej Matke za tento veľký a nádherný dar. Nečakane, v zásobe bolo viac milostí a viac prekvapení pre nás ako aj pre iných. Málo sme si uvedomili, že skrze túto medailu, ktorú pobozkala Panna Mária, opäť a opäť a opäť budú tie milosti prichádzať skrze naše modlitby k iným. Ale musíte naozaj milovať nielen nášho Pána Ježiša, ale aj Pannu Máriu. Prosili nás, aby sme prišli a hovorili o Garabandále. Urobili sme to, - ale najdôležitejšie pre nás bolo robiť to, čo Panna Mária v tej malej dedinke povedala. Chodili sme pravidelne k svätej spovedi, chodili sme do kostola, k Svätému Prijímaniu, modlili sme sa za kňazov, modlili sme sa po ceste, keď sme cestovali na prednášky alebo navštíviť chorých. Nasledovali sme Jej učenie, ktoré dala v tej malej dedinke. A tipnite si čo? Veci sa udiali. Aké veci? Prekvapenia pre nás i pre druhých. Zázračné a okamžité uzdravenia sa udiali. Naši miestni kňazi a biskupi počuli o týchto uzdraveniach. Ľudia počuli. Ale za všetko sa platí.

A aká je to cena? Je to smutné a žalostné vidieť mnohé, mnohé potreby ľudí, či už starých alebo mladých, chorých (či už fyzicky, emocionálne alebo ináč). Ale mnohí z nás vlastne ani neveria, ba ani nechcú vedieť, čo nám Cirkev vlastne ponúka. Zabudli sme, zabehali sme sa vo svojich cestách, alebo je nám to jednoducho ukradnuté. Chceme, aby to bolo po našom a hotovo! Za predchádzajúce roky mnohokrát, keď sme boli požiadaní modliť sa nad ľuďmi s medajlou, prišlo k slovám a opýtali sme sa alebo jednoducho vyhlásili: „Kedy ste boli naposledy na svätú spoved', alebo to už boli roky?“ Počuli sme takéto reakcie: „Ja sa spovedám priamo Bohu.“ alebo „Ja nepotrebujem ísť na spoved' ku kňazovi.“ alebo „Ale ved'ja chodím na Sväté Prijímanie každú nedeľu (či kedykoľvek).“

Spýtajte sa sami seba: Je to toto, čo Panna Mária povedala v Garabandále. NIE, nie je! Chceme, aby sa veci uskutočnili podľa našich podmienok. Chceme ich naším spôsobom. Sme slepí. Ľudia niekedy chcú pobožkať alebo podržať medailu akoby to bola nejaká "podkova šťastie". Nie je to tak. A Boh nám potom dáva vŕhad, aby sme im odpovedali mohutným spôsobom. Áno, Boh lieči svojím vlastným spôsobom a vo svojom čase. Ale bolo by veľmi naivné vyžadovať, aby sa to stalo našim, či vašim spôsobom. To by bolo príliš mnoho.

„Proste a dostanete" - Áno, Ježiš to povedal a je to určite pravda. Ale ak žiadate takpovediac skrze učenie Cirkvi a v plnom súhlase s jej učením, nasledujúc, čo nás Ježiš učil, potom môžeme mať najväčšiu istotu, že na nás zostúpi Božia milosť. Možno sa opýtate ako to viem. Moja manželka Helena a ja sme boli svedkami mnohých ohromných milostí, ktoré sa stali. A možno sa opýtate: „Ako to, že ste toľké veci videli a ja som nič nevidel?"

A čo sme videli? Videli sme nasledujúce veci, ktoré boli dosvedčené aj rozličnými kňazmi a ľuďmi v rôznych kostoloch, rôznych miestach a rozličných situáciách. Od roku 1994 sme jednými z mnohých svedkov na také uzdravenia ako uzdravenie z rakoviny mozgu (v kmeňových bunkách mozgu - nevyliciteľné), zničené platničky v chrbtici, reuma, okamžite uzdravené zlomené panvové kosti a osoba okamžite potom kráčala, ohnutá zlomená chrbtica (osoba sa okamžite narovnala a bola bez bolesti), obrátenia na katolícku vieru (t.j. bývalí hinduisti, bývalí mohamedáni, bývalí komunisti), uzdravenie kostných výrastkov na chodidle, keď osobe predtým nemohla chodiť, uzdravenie chronického bolenia hlavy, ľudia prestali fajčiť, prestali zvracať, prestali mať závrate, mladý chlapec uzdravený z leukémie, uzdravenie mnohých chronických problémov s chrbticou, predčasne narodené mikrodieťa žije, uzdravenie chronických zápalov kože, panické záchvaty prestali, zdeformované dieťa v lone sa narodilo o mesiac neskôr úplne normálne a bez akejkoľvek deformácie, ako lekári predpovedali, zlyhané obličky začali pracovať normálne potom, čo tri mesiace boli už úplne vyradené, slepý človek zrazu začal vidieť (a vidí dodnes), človek narodený s deformovaným chodidlom bol zrazu uzdravený, žena bola povolaná stať sa sestričkou... Mohli by sme pokračovať ďalej a ďalej. Všetko toto sa stalo po modlitbe apoužití medajly Panny Márie z Garabandalu. Mnohé z týchto udalostí sú na našej internetovej stránke <http://www.ourlady.ca>, ale väčšina NIEJE.

A či konečne veríme? Poviem vám krátko udalosť muža, ktorý bol len pred nedávnom uzdravený. (Táto udalosť bude čoskoro publikovaná kompletne na našej web stránke.) Asi pred jeden a pol rokom, počas týždennej Svätej Omše za uzdravenie istý mohutný chlap prišiel ku mne pobožkať garabandálsku medajlu a poprosil o modlitbu. Mal 53 rokov a kráčal s paličkou a veľkými ťažkosťami. Keď sa predo mňa postavil, položil som medajlu na jeho srdce a povedal som mu, že má veľké bolesti. Potom zrazu bol "zrazený Duchom", ako to niektorí nazývajú, a zletel na podlahu. Pokračovali sme v modlitbách za neho, zatiaľčo celý kostol sa modlil ruženec. Potom som išiel k ďalším ľuďom, ktorí si chceli uctiť medajlu. Potom, zakiaľ som hovoril s otcom Andrejom, k svojmu údivu sme videli ako ten muž, s manželkou vedľa neho, kýva s paličkou vo vzduchu a chodí hore dole po uličke. Asi 25 až 30 ľudí bolo toho svedkami. Išli sme k nemu, aby sme zistili, čo sa stalo. On aj jeho manželka nám povedali, že za posledných deväť rokov bol v prudkej agonizujúcej bolesti a ani jeden deň počas tej doby nemohol pracovať. Zdráhal sa prísť, ale na naliehanie manželky a priateľov prišiel. Nemyslel, že sa tu niečo stane, takže neveril. Keď po pobožkaní medajly si sadol, uvedomil si, že strašná bolesť ktorou počas deviatich rokov trpel zrazu zmizla. A

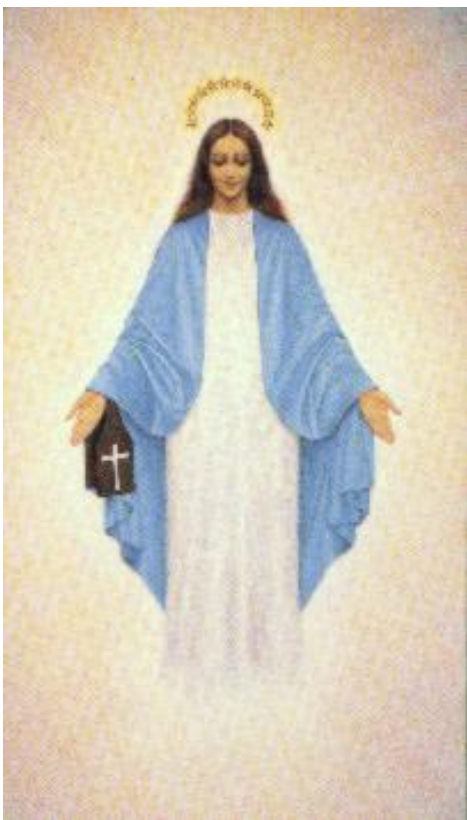
nielen to, ale mal aj operáciu srdca pred piatimi rokmi a počas operácie sa poškodili nervy v rukách a nohách. Následkom toho stratil v rukách všetku kontrolu. Nemohol udržať v rukách ani prázdny pohár, lebo by mu hneď vypadol. A k tomu, chodenie bolo bolestivé a takmer nemožné. Všetkým nám tam povedal, že toto všetko sa zrazu pomínulo. Všetci sme sa z toho veľmi tešili. Vyšiel z katedrály, potriasol si s každým ruku a kráčal a kráčal a kráčal.

Prišiel do kostola aj nasledujúci týždeň. Nasledujúci týždeň nám všetkým povedal, vrátane farára, že sa po deviatich rokoch vrátil do práce. Bolesť odišla a stane sa lepším katolíkom. Ale niekedy, keď sa cítime lepšie, iné myšlienky sa začnú vkrádať do našej mysle a tak sa to stalo aj s týmto človekom. Nevideli sme ho dlho. Iní nám povedali, že, áno, mal sa dobro a usilovne pracoval. Mesiace sa míňali a potom, šokovaní sme zistili, že zrazu zomrel. Ako? Kde? Kedy?

Bolo jasné, že od svojho uzdravenia toho večera veľa premýšľal a svoje uzdravenie pripísal svojej vlastnej sile. "Sám seba uzdravil" - to je to, čo nám bolo povedané. Potom opäť prišiel Boží čas na rad a z čista jasna ochorel a šiel do nemocnice. Objavili, že mal rakovinu. On im však povedal, že sa nepotrebuje znepokojsť: Sám sa uzdravil predtým a urobí to opäť. V priebehu niekoľko dní zomrel. Ach, ľudská hlúposť! Ach, ľudská nevedomosť! Koľkokrát má Boh ukázať svoju lásku svojim deťom a predsa vždy ho sklame!

Prečo to vlastne urobil, opýtate sa. Koľko ľudí Ježiš uzdravil a koľkí sa mu prišli poďakovať?

Jeden malomocný z desiatich sa prišiel poďakovať Ježišovi. Tak je to aj s tými uzdraveniami. Asi jedna osoba z desiatich nám povie a ešte menej majú odvahu napísať svoje svedectvá, aby si ich aj iní mohli prečítať. Prečo sme takí ustarostení, čo si iní budú myslieť, keď je to Boh, na ktorom jedinom naozaj záleží? Istá pani mi povedala, že nemôže povedať alebo napísať svoje svedectvo, lebo druhí ľudia a jej priatelia si budú myslieť že ošalela. Iná povedala, že jej kňaz jej povedal, že jej uzdravenie, hoci pravé, je len pre ňu a pre nikoho iného. Iná povedala mnohým ľuďom svoje svedectvo, ale jej priatelia ju potom napadli a vysmiali ju s tým, že nikdy nebola chorá na lymfomiu, ale všetko si to iba nahovárala. Zobudte sa, drahí priatelia, bratia a sestry! On je ten jediný, na ktorom naozaj záleží. Kedy si plne uvedomíme, že s Božími zákonmi NEMÔŽEME vyjednávať? Jeho zákony nie sú na to, aby sa menili a tak sa stali pohodlnejšími a tak aby sme si ich mohli vysvetľovať ako sa nám zachce. Nie, nie je to tak a nikdy to tak nebude! Urobte, o čo nás Panna Mária prosila. Žite posolstvo Garabandálu a zakúsite Božiu milosť.

Istý priateľ kňaz prišiel raz ku mne a povedal: „Dr. Michal, poznám vás už dlho, ešte pred vašou nehodou. Viem o bolesti, v ktorej ste sa nachádzali. Verím všetko, čo ste mi povedali ako aj mnohé zázračné uzdravenia, ktorých ste boli svedkami. Ale ja som kňazom teraz už 25 rokov, ale ja som nikdy nevidel niečo také ako vy. Prečo?“ Bez rozmýšľania som sa mu pozrel do očí, svojím ukázovačikom som namieril a dotkol sa jeho srdca a povedal som mu: „Otče, musíte to mať tu.“ Najprv som bol trochu v rozpakoch nad svojím správaním, ale potom som si uvedomil, že hoci bol v podstate dobrým kňazom, ešte vždy tam, vo svojom srdci, potreboval pomoc. Uvedomil som si, že sa musím aj za neho modliť, ako to povedala Panna Mária v Garabandále. Prosím aj každého jedného z vás... otvorte svoje srdcia. Máte to tu vo svojom srdci ako to chce Panna Mária, ale si vždy myslíte, že to dokážete sami? Posolstvo Garabandálu a Jej prísľub o bozku je tu živý dodnes. Žite to posolstvo a ohlasujte ho a Božia milosť bude aj s vami.

Najmenej dve tretiny sveta ešte nepočuli o Garabandále. Áno, veľa sa už

povedalo, ale koľkí počuli? A koľko miliónov ľudí, donedávna zatvorených za komunistickou železnou oponou, len teraz sú schopní nájsť niečo o svojom Bohu, svojej požehnanej a svätej Matke a jej posolstvách v Garabandále? Je potrebné sa k nim dostať.

Viac ľudí potrebuje spoznať tieto svedectvá a udalosti a posolstvo Garabandálu. Rozširujte ich celým svojím srdcom v každom rohu sveta. Panna Mária prišla pre nás všetkých -aby ľudia verili. Modlite sa za všetkých tých ľudí, aby uvideli Božie svetlo skrze srdce Márie, našej Matky.

napísal Dr. Michal Rozeluk, 15. marca 2002.

The Workers of Our Lady Canada

e-mail: drmike@ourlady.ca

Preklad z angličtiny do slovenčiny 25. marca 2002 na sviatok Zvestovania Panne Márii.
